

Nº #1-2 — Juni 2026

SVERIGES FEMINISTISKA TIDNING OM SÄKERHETSPOLITIK

fred & frihet

**TEMA:
EN FOLKRÄTT I GUNGNING**

01 ORD FRÅN
REDAKTÖREN

02 *Folkrätten
förklarad*

03 *Kriget mot Iran
och suveränitetens
urholkning*

07 PLOCKSIDA

08 *De ekonomiska
hoten mot
folkrätten*

11 NYTT FRÅN
RÖRELSEN

12 *IKFF på plats:
Folk och Försvar*

13 *Internationell
humanitär rätt*

16 *Bokspecial*

18 *När mänsklig
säkerhet offras i
säkerhetens namn*

IKFF

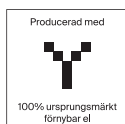
FRED & FRIHET är utgiven av Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet, IKFF. IKFF är en internationell fredsorganisation som arbetar för kvinnors deltagande i fredsprocesser och för nedrustning. Fred&Frihet är religiöst och partipolitiskt obunden.

Bli medlem på www.ikff.se
Bankgiro 900-7774
Swish 900 77 74

Tel 08-702 98 10

E-post info@ikff.se

FÖLJ OSS!
facebook.com/ikffsweden
Instagram: [ikff_sverige](https://www.instagram.com/ikff_sverige)

SKRIBENTER
Clara Siveland, Hannah Blaat, Lovisa Salomonsson, Nathalie Kouki, Vanja Tramošljanin

ANSVARIG UTGIVARE
Malin Nilsson
c/o Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet,
Norr tullsgatan 45,
113 45 Stockholm

REDAKTÖR
Lovisa Salomonsson

GRAFISK FORM
Pernilla Lundmark

OMSLAGSBILD
Benigno Hoyuela/Unsplash

TRYCK Multiply Solutions

ISSN 0016-0288

Vem bryr sig om folkrätten?

När arbetet med årets första nummer av Fred och Frihet påbörjades i januari hade vi en känsla som var svår att sätta ord på. Till slut kunde vi säga det högt: »det känns som att ingen bryr sig om folkrätten längre«. Vad vi inte visste då var att den känslan bara skulle växa sig starkare under månaderna som gick.

Det är idag svårt att prata om internationell rätt utan att prata om USA. Själv börjar jag bli trött på hur mycket plats landets ledare tar i våra liv: i nyhetsflöden, vid middagsborden och nu ännu en gång i Fred och Frihet. En del av mig skulle vilja vända ryggen till eller säga ifrån. Att nu räcker det med vår besatthet av USA:s handlingar – det finns andra orättvisor i världen att fokusera på.

Och det är sant. Men det som hindrar mig från att vända ryggen till är att det redan är så många andra som gör det. Eller värre – som rättfärdigar USA:s folkrättsvidriga beteende.

»Vi måste påminna varandra om att det finns regler för hur stater får bete sig mot varandra.«

Då måste vi finnas där och dokumentera. Vi måste påminna varandra om att det finns regler för hur stater får bete sig mot varandra. För hur man får, och inte får, bedriva krig. Även om våra politiker verkar ha glömt det så får inte vi göra det. Det är inte bara en fråga om rättvisa utan även om medmänsklighet.

Därför handlar detta nummer av Fred och Frihet om något som pratats om allt oftare de senaste månaderna: Folkrätten. På sida 3 får vi läsa om suveränitetsprincipen och hur vi kan förstå den i relation till kriget i Iran. På sida 8 lär vi oss om FN:s roll inom folkrätten och vad som kan hända när FN blir försvagat. Vi dyker ner i den humanitära rätten på sida 13 och på sida 18 får vi läsa om hur mänsklig säkerhet får betala priset när stater drar sig ur internationella avtal.

LOVISA SALOMONSSON
REDAKTÖR

≡ FOLKRÄTTEN FÖRKLARAD ≡

Vad är folkrätten?

Folkrätten är ett samlingsbegrepp för de internationella regler – fördrag, sedvanerätt och rättsprinciper – som styr hur stater, internationella organisationer och i vissa fall väpnade grupper får agera. Den syftar till att förebygga krig, begränsa våldets konsekvenser och skydda människor.

Suveränitetsprincipen

Suveränitetsprincipen innebär att varje stat har rätt att bestämma över sina inre angelägenheter och sitt eget territorium. Den är en av hörnstenarna i FN-stadgan, alltså det internationella avtal som fastslår FN:s regler och mål. Ingen stat får använda våld eller hot om våld mot en annan stats territoriella integritet eller politiska oberoende.

Det finns dock två undantag: självförsvaret mot ett väpnat angrepp och våld som godkänts av FN:s säkerhetsråd. I praktiken har dessa undantag ofta tolkats brett, vilket har lett till en urholkning av våldsförbudet.

Mänskliga rättigheter

De mänskliga rättigheterna är en central del av folkrätten och slår fast varje människas rätt till liv, frihet, trygghet och värdighet. Stater är skyldiga att respektera, skydda och tillgodose dessa rättigheter för alla människor inom sitt territorium eller under sin kontroll.

Skyldighet att skydda

Skyldighet att skydda (Responsibility to Protect, R2P) slår fast att staten har ett ansvar att skydda sin befolkning från folkmord, brott mot mänskligheten, krigsförbrytelser och etnisk rensning.

Om staten misslyckas med detta kan det internationella samfundet ingripa, främst genom diplomatiska och politiska åtgärder så som medling och sanktioner. En sista utväg är militärt våld vilket kräver ett beslut i FN:s säkerhetsråd.

Principen är inte juridiskt bindande på samma sätt som FN-stadgans våldsförbud och har varit kontroversiell, eftersom den använts för att legitimera militära ingripanden med oklara eller omstridda mandat.

Internationell humanitär rätt

Den internationella humanitära rätten gäller vid väpnade konflikter och begränsar hur krig får föras. Den gäller för alla krigande parter i en konflikt, oavsett vem som startat kriget. Kärnprinciperna är:

DISTINKTION: Civila och civila objekt får inte attackeras; endast militära mål får angripas.

PROPORTIONALITET: Militära angrepp får inte orsaka civilt lidande som står i orimlig proportion till den konkreta och direkta militära fördelen.

FÖRSIKTIGHETSÅTGÄRDER: Alla parter måste vidta åtgärder för att minimera skador på civila.

SKYDD FÖR SÄRSKILT UTSATTA: Sårade, krigsfångar och civila ska skyddas.

Ansvar och rättsskipning

Det finns inget globalt polisväsende som säkerställer att folkrätten följs eller att överträdelse alltid leder till ansvar. Domstolar som Internationella brottmålsdomstolen (ICC) spelar en viktig roll genom att utreda och åtala individer för allvarliga internationella brott. Samtidigt begränsas domstolens möjligheter av att vissa stater inte erkänner dess jurisdiktion eller vägrar samarbeta.

FN:s roll som bevarare av folkrätten

FN fungerar som en central beskyddare av folkrätten genom att utveckla och försvara gemensamma regler för hur stater ska bete sig mot varandra. Organisationen verkar för internationell fred, mänskliga rättigheter och ett förbud mot att använda våld mellan stater.

Även om FN inte kan tvinga stater att alltid följa folkrätten, spelar organisationen en viktig roll i att övervaka och påtala brott mot folkrätten samt främja lösningar genom samarbete och diplomati. FN:s säkerhetsråd har huvudansvaret för fred och säkerhet, men dess arbete begränsas ofta av vetorätten hos de permanenta medlemmarna. Detta har lett till kritik om att folkrätten tillämpas selektivt och att vissa stater i praktiken står över lagen.

Teheran, Iran. FOTO SAJAD NORI/UNSPLASH

Kriget mot Iran och suveränitetens urholkning

UNDER VÅREN 2026 HAR VI SETT HUR SUVERÄNITETSPRINCIPEN, EN CENTRAL DEL AV FOLKRÄTTEN, HAR SATTS PÅ PROV. SAMTIDIGT SOM SVENSKA POLITIKER BETONAR VIKTEN AV SUVERÄNITET I NORDEN RÄTTFÄRDIGAS USA:S INTERVENTIONER I LATINAMERIKA OCH MELLANÖSTERN. MEN KAN FOLKRÄTTSKRÄNKNINGAR OCH VÄPNADE ATTACKER VERKLIGEN GYNNA EN BEFOLKNING? VI HAR TALAT MED FORSKAREN NARGES BAJOGHLI* OM DET PÅGÅENDE KRIGET I IRAN OCH HUR VI KAN FÖRSTÅ SUVERÄNITET IDAG.

TEXT LOVISA SALOMONSSON OCH SAMUEL OSBERN

* Intervjun gjordes på engelska och alla citat har översatts av skribenten till svenska.

Narges Bajoghli är författare, forskare och professor vid John Hopkins School of Advanced Studies i Washington DC, USA. Hennes forskning fokuserar på skärningspunkten mellan media, politisk makt och militär strategi, med ett särskilt fokus på Iran.

Suveränitetsprincipen innebär att varje stat har rätt att styra över sitt eget territorium och sin egen befolkning utan extern inblandning. Alla stater ska anses jämlika, oavsett storlek. Trots detta ser vi gång på gång hur stater kränker suveränitetsprincipen. Under våren 2026 har USA demonstrerat en bristande respekt för andra staters suveränitet, bland annat genom gripandet av Venezuelas president **Nicolás Maduro**, hot om att annektera Grönland och anfallet mot Iran.

INKONSEKVENTA REAKTIONER

Sveriges reaktioner på dessa kränkningar har varit inkonsekventa. När president **Donald Trump** hotade att ta över Grönland stod statsminister **Ulf Kristersson** fast och betonade i SVT:s Aktuellt (28/03/2025) att »det är Danmark och Grönland som fattar danska och grönländska beslut«. Samma dag som USA grep Venezuelas president Maduro beskrev Kristersson det däremot på plattformen X som att »folket har befriats«.

Efter USA:s attack mot Iran har uttalandena blivit än mer svävande. Kristersson har medgett att attacken inte »ryms inom traditionell folkrätt« men tillagt att »hur det här kriget slutar kommer att avgöra

om man tycker att det var ett meningsfullt krig« (DN, 11/04/2026). Han har även talat om »en viss öppenhet för ett agerande som kanske inte efterlever traditionella folkrättsdefinitioner« (SVT Agenda, 08/03/2026).

Kristerssons resonemang pekar mot en ny och farlig logik: att västvärlden själv får avgöra när suveränitetsprincipen ska gälla och när den kan åsidosättas.

EN NY VÄRLDSORDNING

Efter andra världskriget stärktes suveränitetsprincipen genom ett tydligt våldsförbud. Statsuveränitet blev därmed ett skydd mot krig. Under tidigt 2000-tal fastslog man att omvärlden har en skyldighet att beskydda och FN:s säkerhetsråd fick rätt att ingripa i extrema fall, som vid folkmord. Enligt **Narges Bajoghli** är denna ordning i dag på väg att falla samman.

– Det verkar som att den nya världsordning vi är på väg in i, eller åtminstone den version som USA försöker driva igenom, är en där suveräniteten verkligen står på spel. Det var en grundpelare efter 1945, men i dag tycks förhållandet vara det omvända, säger hon.

Det som oroar Bajoghli är dock inte bara att internationella lagar tillämpas

Statsminister Ulf Kristersson under en pressträff om situationen i Mellanöstern.
FOTO NINNI ANDERSSON/REGERINGSKANSLIET

olika, utan att detta inte längre ifrågasätts.

– Vi måste vara ärliga: internationell lag har aldrig tillämpats jämlikt, särskilt inte i Afrika eller Mellanöstern. Men det har alltid funnits krafter, i Europa och till och med i USA, som försökt sätta press för att folkrätten ska respekteras. Det vi ser i dag är en öppen nonchalans. De nuvarande makthavarna i USA betraktar detta som helt i sin ordning – till och med som något positivt.

FÖRSVAGANDET AV IRANS SUVERÄNITET INNAN FEBRUARI 2026

Det iranska folket har länge trotsat sin våldsamma regim och organiserat omfattande protester för förändring. Enligt Bajoghli har USA, tillsammans med Israel, utnyttjat denna kamp för att rättfärdiga attacken mot Iran i februari 2026. Samtidigt spädades regimens våld på.

– När Israels premiärminister **Benjamin Netanyahu** och USA:s president Trump öppet uppmanar demonstranterna genom att säga »fortsätt, vi står på er sida«, eller påstår sig ha Mossad-agenter** på plats, vittnar många demonstranter om ett hårdare förtryck. Den iranska staten använder detta för att via sina statligt kontrollerade medier hävda att våld är nödvändigt eftersom utländska aktörer är inblandade. Resultatet blir ökad misstänksamhet mot folkrörelser som kämpar för frihet och självbestämmande, säger Bajoghli.

Detta skapar en kontraproduktiv effekt: när USA och Israel ger offentligt stöd undermineras och misstänkliggörs de rörelser de säger sig stödja. Bajoghli menar att detta inte är oavsiktligt, utan en del av ett bredare krigföringssätt.

– Jag tror att USA och Israel systematiskt försöker utnyttja protester som en del av det som tidigare var ett skuggkrig och som nu utvecklats till ett öppet krig. Det blir ytterligare ett sätt att underminera Irans suveränitet genom att konstruera ett rättfärdigande för invasion.

Sarpol Zahab, Kermanshah provinsen, Iran.

FOTO NINNI MOEIN REZAALIZADE/UNSPLASH

»Krig är det bästa sättet för stater att slå ner meningsmotståndare.«

MYTEN OM DET »BEFRIANDE« KRIGET

När det gäller USA:s attacker mot Iran motsätter sig Bajoghli idén om att ett anfallskrig kan vara något bra för befolkningen i det land som angrips. Argumentet att attacker mot Iran skulle stärka kvinnors ställning avfärdar hon helt.

– Krig drabbar kvinnor och barn hårdare än någon annan grupp. Det får förödande konsekvenser för kvinnors ställning i samhället, deras möjligheter att försörja sig och deras förmåga att ta hand om sina familjer, förklarar hon.

Dessutom förstärker krig ofta regimens förtryck, menar hon, och hänvisar till den så kallade »rally round the flag«-effekten.

** Mossad är Israels nationella underrättelsetjänst

– Krig är det bästa sättet för stater att slå ner meningsmotståndare. Alla oliktankande framställs som något som gynnar fienden och är därmed ett hot mot nationen. Det får därför en avskräckande effekt på alla former av aktivism och debatt. Det ser vi tydligt i Iran idag, säger hon.

Att rättfärdiga USA:s attacker med omsorg om Irans befolkning blir därmed tvivelaktigt: kriget kväver motståndsrörelserna och dödar de människor som sägs behöva räddas. Ändå saknas detta perspektiv ofta i hur det globala nord talar om konflikten.

– Civilsamhället i Iran har under flera decennier varit drivande bakom några av de mest inflytelserika och varaktiga rörelserna i regionen. De har dagligen att göra med den stat de står emot. Dessa rörelser, som arbetarrörelsen och den feministiska rörelsen, är tydliga med att de inte vill ha det här kriget. Men om man vill stötta demonstranterna i att få igenom ett regimskifte kan man inte bomba dem och kväva dem med sanktioner, säger Bajoghli.

I väst hörs dock sällan de iranska röster som är emot USA och Israels krig i Iran.

– Det stämmer inte överens med bilden av förtryckta iranier som behöver räddas – den bild som västvärlden vill måla upp. Därför har de blivit tystade, både av sin egen regim och av väst, förklarar hon.

ETT FEMINISTISKT PERSPEKTIV PÅ SUVERÄNITET

När **Mahsa Amini** mördades av den iranska moralpolisen 2022 utbröt landsomfattande protester under slagordet »kvinna, liv, frihet«. Enligt Bajoghli måste denna rörelse förstås som ett försök att omdefiniera suveränitet.

– Grunden till rörelsen var att de sa till staten: ni kan inte hävda nationell suveränitet gentemot omvärlden om ni förnekar era egna medborgare suveränitet gentemot er. Om vi inte har självbestämmande gentemot staten, då är nationell suveränitet ihälig.

Därför, menar hon, har feministiska rörelser mycket att tillföra debatten om

»Antingen gäller suveräniteten oss alla – eller ingen av oss.«

suveränitet. Alla människors rätt till självbestämmande är en förutsättning för verklig statlig suveränitet.

EN GLOBAL KAMP FÖR SJÄLVBESTÄMMANDE

När suveränitet reduceras till ett verktyg som stormakter kan ge och ta efter behov förlorar folkrätten sin funktion som skydd. Som Narges Bajoghli påpekar har internationell rätt aldrig tillämpats jämlikt – men den har historiskt varit resultatet av påtryckningar från koloniala och antikoloniala rörelser, från aktörer utan makt som krävde skydd mot just stormakters övergrepp.

– Internationell lag blev inte till av sig själv. Den tvingades fram underifrån, i konflikten mellan de som hade makt och de som inte hade det, säger Bajoghli.

När denna kamp tystnar, eller när ojämlik tillämpning inte längre ens ifrågasätts, urholkas suveräniteten för alla – inte bara för dem som utsätts först. Bajoghli menar att detta nu blir tydligt även i Europa, som länge accepterat att suveräniteten nekats

andra under antagandet att den egna var säkrad.

– Europa har varit bekvämt med att många delar av världen saknat suveränitet, i tron att man själv hade den. Nu ser vi hur även den föreställningen krackelerar, säger hon.

Frågan vi tvingas ställa oss är därför inte om suveräniteten gäller någon annanstans, utan om den alls kan överleva som princip när den görs villkorad. Är det tillräckligt att suveränitet gäller i väst, om den samtidigt systematiskt undergrävs i resten av världen?

Trots ett mörkt världsläge ser Bajoghli inga alternativ till att ta denna fråga på allvar. Inte genom nya stormaktsallianser eller rättfärdigade krig, utan genom att återknyta suveränitet till människor – till deras rätt till självbestämmande, säkerhet och motstånd.

– Vi har blivit vana vid att se våra egna krav som separata från andras. Men vår möjlighet till suveränitet är sammanflätad med andras. Antingen gäller den oss alla – eller ingen av oss. —

Kvinna, liv, frihet-demonstration i Stockholm. FOTO ARTIN BAKHAN/UNSPLASH

Möjliggör feministiskt fredsarbete i Latinamerika och Afrika – din gåva gör skillnad

IKFF Sverige har fått ny finansiering från Sida inom ramen för Transformative Partnership Programme (TPP). Det är ett otroligt erkännande för vår rörelse att få direkt finansiering till feministiskt fredsarbete med våra systersektioner i Colombia, Kamerun, Zimbabwe och Demokratiska republiken Kongo - men vi behöver din hjälp.

För att genomföra projektet behöver vi betala en egeninsats på 15% – i och med regeringens nedskärningar till civilsamhället har vi inte dessa pengar. Projektet sträcker sig över

fem år och vi behöver en egeninsats för alla år som projektet sker. Därför ber vi alla er som har möjlighet att stötta våra systrar genom en gåva. Stora som små. Vid gåvor över 1000kr får du ditt namn i nästa nummer av Fred och Frihet. Märk betalningen »gåva egeninsats«.

Stort tack till **Ann-Katrin Häger, Karin Henriksson, Lena Wånggren** och **Åsa Murray**, som generöst har bidragit till vår egeninsats och därmed stärkt det feministiska fredsarbetet i Latinamerika och Afrika.

Använd QR-koden i Swishappen eller Swisha till: 900 77 74
Märk betalningen »gåva egeninsats«.

Du kan även sätta in din gåva på plusgiro: 900777-4
Märk betalningen med texten »gåva egeninsats«

IKFF LANSEARAR NY HEMSIDA

Hur påverkar försvarspolitiken jämställdhet och kvinnors rättigheter i Sverige? Vi har nu omvandlat rapporten Försvarspolitikens konsekvenser för jämställdhet i Sverige till en tillgänglig och användbar hemsida.

Här lyfter vi samband som ofta förbises: hur ökade försvarssatsningar, militarisering och politiska prioriteringar får konkreta konsekvenser för kvinnors makt och inflytande, säkerhet och ekonomi.

Ta del av analyser, exempel och verktyg som ger ett bredare perspektiv på säkerhet och stärker arbetet på lokal, regional och nationell nivå.

Besök hemsidan på
www.ikff.se/jamstalldsakerhet
eller använd qr-koden nedan.

IKFF-KEPSEN BLIR SOMMARENS POPULÄRASTE PLAGG!

Vill du stå upp för fred, frihet och feminism samtidigt som du håller solen borta från ögonen i sommar? Beställ din alldeles egna fredskeps!

**Kepsen kostar 325 kronor
och kan beställas på
ikff.se/gavoshop.**

De ekonomiska hoten mot folkrätten: fyra experter uttalar sig

TEXT NATALIE KOUKI

FN HAR SEDAN den grundades år 1945 finansierats av både obligatoriska avgifter och frivilliga bidrag från medlemsländer. Varje medlemsland står för en procentuell andel av FN:s budget, beroende på landets ekonomiska förmåga. Sverige, till exempel, står för 1 procent av budgeten, medan USA som är FN:s största givare står för 22 procent. Medlen används bland annat för att förebygga konflikter, stödja utsatta människor samt sammanställa rapporter för att säkerställa att medlemsländerna följer FN-stadgan, som fastställer ramarna för internationellt samarbete i syfte att främja fred och säkerhet. På så vis förstärker och skyddar FN folkrätten, vilken har sin grund i FN-stadgan.

Dock förklarade FN:s generalsekreterare **Antonio Guterres** den 28 januari 2026 att medlemsländerna vid slutet av år 2025 var skyldiga FN \$1.57 miljarder i uteblivna obligatoriska avgifter. USA var även skyldig \$2.19 miljarder till den ordinarie FN-budgeten, skriver Reuters. Det kan resultera i en ekonomisk kris för den multilaterala organisationen. Som åtgärd har FN behövt genomgå nedskärningar som kan få konsekvenser för folkrätten och mänskliga rättigheter.

Fyra experter har intervjuats för att berätta om de konsekvenser som kan förekomma av FN:s nedskärningar.

Vilka konsekvenser kan FN:s nedskärningar få för folkrätten?

Enligt UN News kommer FN:s budget för 2026 minska med 15,1 procent jämfört med 2025, vilket riskerar att länders inställning till FN försämrats. **Jessica Almqvist**, professor i internationell rätt och mänskliga rättigheter vid Lunds universitet, konstaterar

att: »Genom nedskärningar visar stater att de inte vill att FN ska ha en så stor roll, då blir det mindre av ett forum man tar på allvar som en stat – speciellt när det gäller att fördöma folkbrott, folkmord eller andra grova brott mot folkrätten«. När en stor och inflytelserik organisation som FN hamnar i ekonomisk kris till följd av medlemsländernas ovilja att betala sina avgifter, kan det ge intrycket att FN:s arbete inte anses tillräckligt viktigt. Eftersom FN:s syfte är att upprätthålla fred mellan länder utsätts denna funktion i risk. **Maria Appelblom**, kanslichef i svenska FN-förbundet, berättar att FN redan »har behövt dra ner på vissa fredsoperationer« till följd av minskade bidrag från medlemsländerna, något hon beskriver som »oroande«. Detta är särskilt allvarligt eftersom FN:s fredsbevarande insatser länge har spelat en avgörande roll i att förebygga och begränsa konflikter.

Hur kan mänskliga rättigheter, samt kvinnors rättigheter, påverkas av nedskärningarna?

Said Mahmoudi, professor i internationell rätt vid Stockholms universitet, förklarar att FN:s råd för mänskliga rättigheter och FN:s högkommissionär för mänskliga rättigheter arbetar för att främja

»Genom nedskärningar visar stater att de inte vill att FN ska ha en så stor roll.«

FN:s högkvarter i Genève. FOTO MATHIAS REDING/UNSPLASH

och skydda de mänskliga rättigheterna genom att kräva rapportering från medlemsländer, ta emot klagomål från organisationer samt skicka särskilda rapportörer för att undersöka situationen i olika länder. Dessa rapporter kan påverka ett lands internationella anseende, beroende på hur väl landet respekterar de mänskliga rättigheterna. »Blir det brist på pengar, då kan de definitivt inte fullgöra sina funktioner som de gör idag«, säger Said Mahmoudi.

Under 2024 rapporterade FN:s råd för mänskliga rättigheter att var 12:e minut dog en civil i väpnad konflikt och varje 14:e timme mördades eller försvann en människorättsförsvarare, journalist eller fackföreningsmedlem. Enligt experterna intervjuade för denna artikel kommer nedskärningarna förvärra situationen för mänskliga rättigheter. Konfliktområden riskerar att inte få det stöd de behöver om medlemsländerna inte fullgör sina ekonomiska åtaganden, vilket gör att konflikter och krig bryter ut igen och att de fattigaste inte får hjälp med mat och annat livsnödvändigt som kan leda till att många människor svälter ihjäl. När brott mot mänskliga rättigheter begås är kvinnor och flickor extra utsatta. Maria Appelblom menar att »kvinnor är extra utsatta för olika och

»Fler konflikter som fortgår betyder att fler kvinnor kommer att drabbas.«

andra former av våld än män«. Appelblom fortsätter: »Fler konflikter som fortgår betyder att fler kvinnor kommer att drabbas, inte minst flickor. Flickor i konflikter drabbas ofta av sexuellt våld eller gifts bort alldeles för tidigt, många gånger för att man inte har råd att låta dem utbildas«.

Vad finns det för lösning för att motverka en ekonomisk kollaps?

En lösning som kan stärka FN:s ekonomiska tillstånd är om andra länder väljer att fylla tomrummet efter USA. The New York Times skriver att länder som Kina och Qatar har ställt upp för att öka sina ekonomiska bidrag till FN. Dessa länder kan stödja FN ekonomiskt, men båda en lång historia av brott mot mänskliga

rättigheter. Enligt respondenterna kan Kinas ökade inflytande inom FN kan leda till en försvagning av arbetet med de mänskliga rättigheterna, men det kan även finnas positiva aspekter. **Pål Wrangle**, professor inom folkrätt vid Stockholms universitet, berättar att »den kinesiska regeringen för en välplanerad politik, till skillnad från USA:s regering«. Jessica Almqvist tror att »de

»Den kinesiska regeringen för en välplanerad politik, till skillnad från USA:s regering.«

kommer att orientera mot frågor om handel [...] och internationella våldsförbud«, medan Maria Appelblom menar att »Kina ger mycket frivilliga bidrag, både när det gäller personal och pengar«. Däremot betonar Said Mahmoudi att FN opererar oberoende av givarens politiska ideologi, och att Kinas ekonomiska stöd därmed inte kommer få stor påverkan på FN:s arbete. Kinas och Qatars bidrag kan alltså hjälpa FN att fortsätta sitt arbete utan kraftiga nedskärningar, men detta riskerar enligt Pål Wrangle att »... tona ner på mänskliga rättigheter och tona upp suveränitet«.

Finns det möjlighet för återhämtning?

FN:s ekonomiska kris är inte en teknisk budgetfråga, utan ett politiskt vägval med långtgående konsekvenser för folkrätten, mänskliga rättigheter och kvinnors säkerhet. När medlemsländer underlåter att finansiera den institution de själva har skapat för att upprätthålla fred och ansvar, urholkas både FN:s legitimitet och dess handlingsutrymme. Nedskärningarna riskerar att slå hårdast mot dem som redan är mest utsatta i konflikter – kvinnor, flickor och civila. Om världens stater är beredda att låta detta ske, eller om de väljer att återinvestera i folkrätten som ett gemensamt åtagande, återstår att se. —

I DENNA ARTIKEL

FOTO KENNET RUONA

Jessica Almqvist, professor i internationell rätt och mänskliga rättigheter vid Lunds universitet

Maria Appelblom, kanslichef i svenska FN-förbundet

FOTO SÖREN ANDERSSON

Pål Wrangle, professor inom folkrätt vid Stockholms universitet

Said Mahmoudi, professor i internationell rätt vid Stockholms universitet

INFORMATION FRÅN KRETSARNA

MOTTALAKRETSEN BLIR EN ARBETSGRUPP

Efter att Mottalakretsen lagts ner har de bildat arbetsgruppen »Fred & Frihet« där enskilda IKFF-medlemmar fortsätter sitt arbete för fred, frihet och en bättre värld.

VÄXJÖKRETSEN ENGAGERAR MED KULTUR OCH KUNSKAP

Växjökretsen var i april tillsammans med fem andra kvinnoorganisationer representerade vid en konsert med musik av kvinnliga tonsättare som Växjö Symfoniorkester ordnade. Under Elin Wägnerveckan arrangerade kretsen ett fredscafé där **Kajsa Johansson**, generalsekreterare för Svenska Afghanistankommittén, föreläste om kvinnors situation i Afghanistan.

Vill du få mer information om Växjökretsens aktiviteter? Mejla gärna kretsens ordförande **Annika Karlsson Ströberg**: annika.k.stroberg@telia.com

STOCKHOLMSKRETSEN INSPIRERAR MED STADSVANDRING OCH DIALOG

Under hösten och våren har Stockholmskretsen anordnat guidade vandringar på stan och tittat på hus där kända och bortglömda kvinnor bott. På så sätt har de uppmärksammat kvinnor som arbetat för kvinnors rättigheter och möjligheter. Under året som gått har kretsen i Stockholm även bjudit in till fredscafé där bland annat **Kaj Fölster** (dotter till **Alva och Gunnar Myrdal**), fredsaktivisten **Tord Björk**, forskaren **Maud Eduards**, och **Ulrika Cronenberg Mossberg** som i många år arbetat med svenskt bistånd på Utrikesdepartementet kommit och talat. Det bjuds på fika och gott samtal.

Vill du få mer information om Stockholmskretsens aktiviteter? Mejla gärna kretsens ordförande **Åsa Murray**: asamur43@gmail.com

Fredsmöte samlade energi och kraft inför valet

Vilken fin dag vi fick tillsammans den 9 maj! Fredsmötet blev en inspirerande samlingspunkt där vi kunde utbyta idéer och erfarenheter, knyta nya kontakter och ta del av varandras perspektiv. Det skapade utrymme för både dialog och kunskapsutbyte, och påminde om styrkan i att samlas som organisation.

Under dagen presenterades IKFF valbarometer - hur partierna ställer sig i frågor som DCA-avtalet*, stöd till fredsorganisationer och om försvarspolitikerna ska ha en jämställdhetsanalys. Vi fick även lyssna till representanter från Vänsterpartiet, Socialdemokraterna, Miljöpartiet och Centerpartiet berätta om hur deras partier ser på bland annat säkerhet, civilsamhälle och bistånd.

Dagen visade tydligt på styrkan i feministisk organisering och engagemang, men också på värdet av att mötas för att följa upp arbetet, dela erfarenheter och inspireras av varandra. Tillsammans kan vi göra världen, och Sverige, lite fredligare.

* Defense Cooperation Agreement, ett bilateralt avtal om försvarssamarbete mellan Sverige och USA

IKFF PÅ PLATS:

Folk och Försvar

I **JANUARI ÅKTE** jag för andra gången till Sälen för att delta i Folk och Försvars rikskonferens. Att ta sig dit och tillbaka är ett litet äventyr i sig. Sex timmar i charterbuss tillsammans med politiker, journalister och opinionsbildare som uppladdning för att spendera tre dygn i ett upphörigt samtal om säkerhet och försvar. Ett samtal där IKFF:s perspektiv minst sagt sticker ut.

Liksom tidigare år dominerades scenen av nationellt försvar. Politiska företrädare tävlade som vanligt om vem som vill satsa mest på militären. Samtidigt tyckte jag mig ana ett skifte i atmosfären. Om de senaste årens konferenser präglats av en sorts krigsyra, rådde i år en mer stillsam tillfredsställelse över att ha säkrat finansieringen av den historiska upprustningen. Nu gäller det att lista ut hur alla dessa pengar ska omsättas i militär kapacitet, och förslag råder det ingen brist på.

»I pauser, under middagar och ibland i frukostkön fångar vi beslutsfattare för att prata folkrätt, jämställdhet och fred.«

EN LITEN LJUSGLIMT var att flera av talarna benämnde försvarssatsningarna som en prioritering och därmed erkände att annat fått stå tillbaka. Det kan låta självklart, men de senaste åren har det varit svårt att ens prata om upprustningen som något annat än en självklarhet, helt utan kostnader eller konsekvenser.

Eftersom alternativa säkerhetsperspektiv lyser med sin frånvaro i det officiella programmet får vi arbeta hårt för att lyfta dem i alla de samtal som utspelar sig i konferensens utkanter. I pauser, under middagar och ibland i frukostkön fångar vi beslutsfattare för att prata folkrätt, jämställdhet och fred.

ATT BEFINNA SIG i Sälen är på många sätt en tung upplevelse. Militariserings framfart blir påtaglig och dess förespråkare tar enorm plats. Men det påminner oss också om varför vårt arbete behövs och varför vi inte kan överlåta frågor om fred och säkerhet åt männen i uniform. —

MALIN NILSSON
GENERALSEKRETERARE

FOTO SASUN BUGHDARYAN/UNSPLASH

Internationell humanitär rätt:

Varför den måste upprätthållas

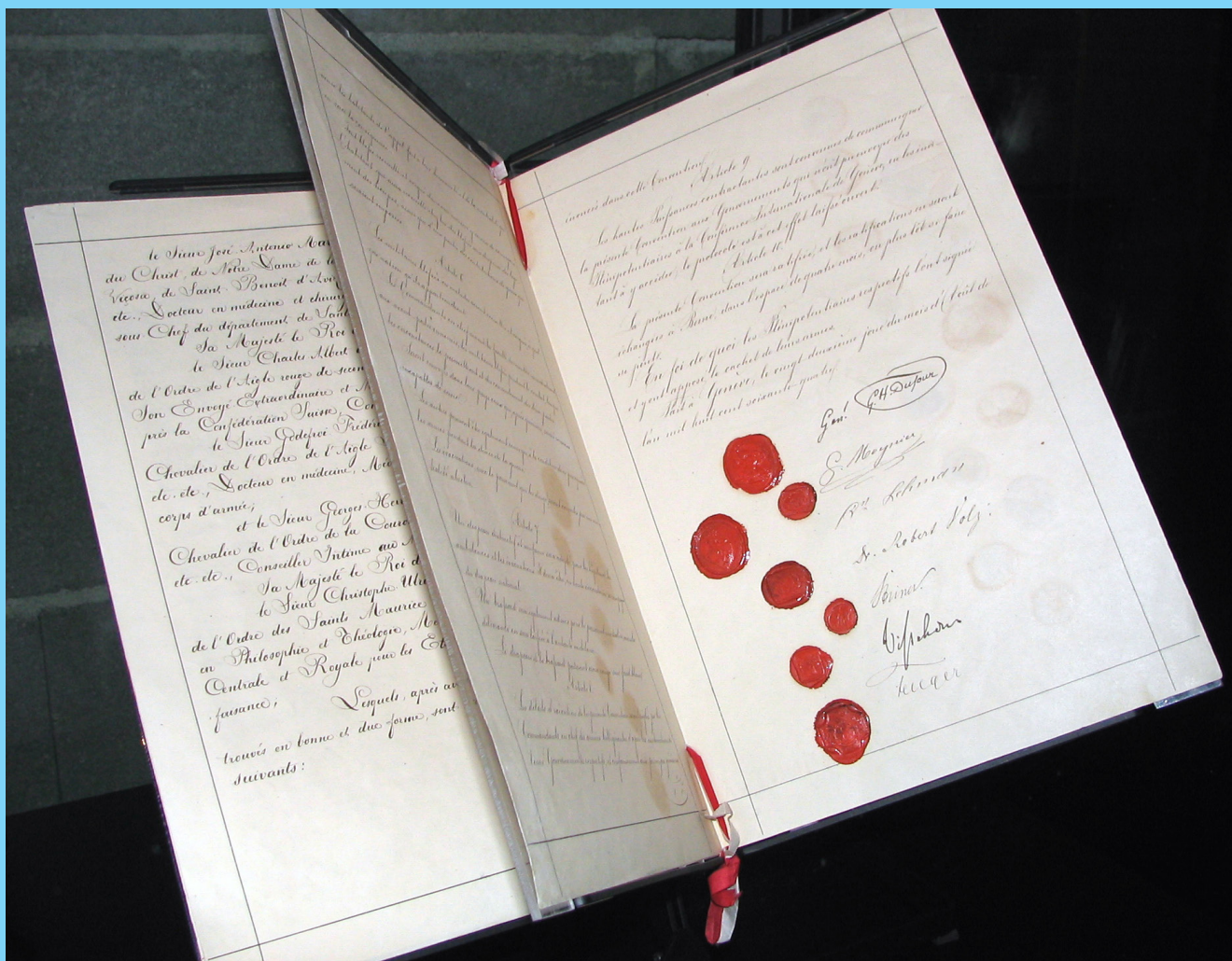
TEXT HANNAH BLAAD OCH VANJA TRAMOŠLJANIN

I våra flöden på sociala medier sprids dagligen bilder och vittnesmål från pågående krig och väpnade konflikter i bland annat Iran, Gaza och Sudan. Dokumentationen visar på ett stort civilt lidande som alltför ofta möts av tystnad eller otillräckliga reaktioner från det internationella samfundet. Detta väcker frågor om varför befintliga regelverk inte efterlevs i praktiken och vilket ansvar makthavare och stater har för att säkerställa att dessa regler respekteras och upprätthålls.

Det främsta regelverket inom internationell humanitär rätt är Genèvekonventionerna. Genèvekonventionerna, i den form som vi känner till dem idag, skrevs under 1949 och har idag signerats av samtliga länder i världen – vilket innebär att alla stater är skyldiga att följa deras bestämmelser. En av de grundläggande principerna som konventionerna fastslår är kravet på att urskilja civila mot stridande. Det innebär att parter i en konflikt inte får rikta krigshandlingar mot civila

mål, såsom sjukhus och skolor. Utifrån denna princip regleras vilka krigsmetoder och medel som är tillåtna.

Trots att världens stater åtagit sig att följa ovan nämnda principer verkar respekten för detta internationella regelverk ha gått förlorat. Flera nyhetskanaler och internationella organisationer rapporterar om att sjukhus och skolor blivit föremål för attacker under kriget i Iran samt om ett oerhört mänskligt lidande i Sudan. Amnesty International skriver (den 28

Originaldokumentet från den första Genèvekonventionen, 1864 . FOTO KEVIN QUINN/WIKIMEDIA COMMONS

»De regler som finns inte efterlevs tillräckligt för att begränsa mänskligt lidande.«

november 2023) att människor i Sudan vittnat om att civila avrättats i sina egna hem. Mot bakgrund av de händelser som vittnas om verkar det tydligt att de regler som finns inte efterlevs tillräckligt för att begränsa mänskligt lidande. Men hur reag-

erar omvärlden när den internationella humanitära rätten vid upprepade tillfällen åsidosätts?

Givet att alla världens länder har signerat Genèvekonventionen och därmed är skyldiga att säkerställa dess efterlevnad, är

förväntningen att omvärldens reaktioner ska vara högljudda och att reaktionerna ska efterföljas av tydliga åtgärder. De reaktioner vi ser verkar däremot bestå av det motsatta. Detta blir särskilt talande i konkreta fall där handling inte motsvarar åtaganden. Sveriges Radios granskning, som publicerades den 9 december 2025, visar hur svenska vapen kan ha använts under kriget i Sudan. Det finns därmed en risk för att vapnen har använts mot civila, vilket är ett krigsbrott. Trots detta fortsätter Sverige att exportera vapen till Förenade Arabemiraten som, enligt Sveriges Radio, förser den sudanesiska gerillagrupper RFSF med vapen. På detta sätt riskerar Sverige att undergräva sitt

eget åtagande att säkerställa andra staters respekt för Genèvekonventionerna.

Mot bakgrund av de regelverk som ämnar begränsa mänskligt lidande under krig, kan det tyckas oförsvarligt att stater, liksom Sverige, fortsätter exportera vapen till länder trots vetskapen om att det finns en markant risk att de används till att begå krigsbrott. Detta exemplifierar omvärldens bristfälliga reaktioner och handlingskraft.

»Världssamfundets passivitet riskerar därmed att möjliggöra fortsatt straffrihet, vilket i sin tur urholkar rättens betydelse.«

För att citera Rödakorskommitténs (ICRC) ordförande **Mirjana Spoljaric Egger**; »Stater måste respektera och säkerställa respekt för krigets lagar både genom vad de säger och vad de gör« (ICRC, 6 april 2026). Den internationella humanitära rätten är inte självbärande utan vilar på staters efterlevnad av dess regler och principer. För att säkerställa efterlevnad krävs ett konsekvent ansvarsutkrävande. När endast vissa aktörer hålls ansvariga normaliseras överträdelser, försvarar regelverkets legitimitet och lämnar civila utan det skydd som rätten är avsedd att garantera. Detta beror på att den humanitära rätten bygger på internationella normer om vilka handlingar som är tillåtna under väpnade konflikter. Ett bristfälligt ansvarsutkrävande försvagar därmed de normer som den humanitära rätten vilar på. Som yttersta konsekvens hotas det skydd som den humanitära rätten faktiskt kan ge, eftersom detta skydd i praktiken förutsätter att reglerna efterlevs och att överträdelser får konsekvenser, i form av internationella fördömanden, sanktioner eller rättsliga processer. Världssamfundets passivitet riskerar därmed att möjliggöra

fortsatt straffrihet, vilket i sin tur urholkar rättens betydelse.

DEN HUMANITÄRA RÄTTENS KRAFT

Mot bakgrund av omvärldens brist på ansvarsutkrävande kan det upplevas som att den internationella humanitära rättens värde redan har gått förlorat. Samtidigt påpekar Spoljaric Egger en grundläggande utgångspunkt som inte får förbises;

»Mitt i allt det fruktansvärda är det svårt att se det lidande som Genèvekonventionerna faktiskt förhindrar. Men i krig, varje gång en sårad person får vård, varje gång en tillfångatagen soldat kan kontakta sin familj, varje gång en ambulans inte stoppas vid en vägspärr och humanitär hjälp inte blockeras, då upprätthåller en stridande part Genèvekonventionerna. Det är ett bevis på den humanitära rättens kraft« (ICRC, 2026).

Spoljaric Egger, beskriver vad upprätthållandet av den internationella humanitära rätten innebär i praktiken. Reglernas värde är som synligast i de stunder som parter i en konflikt och omvärlden faktiskt fullföljer sina åtaganden.

De bilder och vittnesmål av mänskligt lidande som dagligen når oss är inte oundvikliga. De är resultatet av politiska val – av beslut att inte agera, att tillämpa

folkrätten selektivt eller att se bort när överträdelser begås. När Genèvekonventionerna åsidosätts utan konsekvenser normaliseras lidandet och skyddet för civila urholkas. Den internationella humanitära rättens framtid avgörs därför inte av nya regler, utan av om stater fullföljer de åtaganden de redan har gjort. Att respektera och säkerställa respekten för krigets lagar kräver konsekvent handling – även när det är politiskt obekvämt. Utan detta riskerar Genèvekonventionerna att reduceras till tomma löften, där civila betalar priset. —

FAKTA

MER OM GENÈVEKONVENTIONERNA

Genèvekonventionerna utgörs av fyra olika konventioner samt tilläggsprotokoll som antogs i sin nuvarande form i Genève 1949. Tillsammans reglerar de:

1. Behandling av skadade och sjuka soldater.
2. Krig till sjöss.
3. Behandling av krigsfångar.
4. Behandling av civila i krig.

Allvarliga brott mot konventionerna räknas som krigsförbrytelser och kan lagföras internationellt.

BOKSPECIAL

Tips för en feministisk sommar

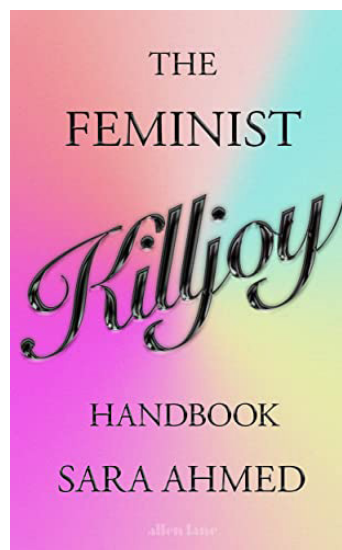
PÅ SOMMAREN ÄR VI MÅNGA SOM HAR LITE EXTRA TID ATT VARVA NER OCH ÄNTLIGEN PLOCKA UPP EN EFTERLÄNGTAD BOK. FÖR DIG SOM VILL HA LITE INSPIRATION PÅ FEMINISTISK LÄSNING SOM FÅR DIG ATT TÄNKA, KOMMA BORT ELLER LÄRA DIG NÅGOT NYTT HAR VI SAMLAT FEM BOKTIPS.

The Feminist Killjoy Handbook

AV SARA AHMED

FEMINISTISK TEORI

En praktisk och politisk guide till feministiskt motstånd. Ahmed utforskar idén om »feminist killjoy« – den som stör stämningen genom att påpeka orättvisor – och omvandlar det till en styrka. Boken uppmuntrar läsaren att omfamna rollen som den som ställer till det, ställer obehagliga frågor och vägrar låtsas som att allt är bra. Särskilt viktig att läsa för dig som vill stärka din feminism och bli en bättre allierad till andra.

Fundamentally

AV NUSSAIBAH YOUNIS

SAMTIDA ROMAN, SATIR

En roman som följer en ung brittisk-irakisk kvinna som blir rekryterad till att jobba med IS-kvinnor och deras »av-radikalisering«. Boken utforskar identitet, lojalitet och de moraliska dilemman som uppstår när personliga och politiska intressen kolliderar – mot bakgrund av ett krigshärjat land och ett komplext kulturarv. En förvånansvärt lättläst bok med en kaotisk huvudkaraktär och en inblick i ett FN-system som får en att höja på ögonbrynen.

Kim Jiyoung, Född 1982

AV CHO NAM-JOO

SAMTIDA ROMAN,
FEMINISTISK SAMHÄLLSSKILDNING

En sydkoreansk roman som skildrar en vanlig kvinnas liv från barndom till vuxen ålder och blottlägger de systematiska könsstrukturer hon möter vid varje steg – i familjen, skolan och arbetslivet. Boken är nästan skriven som en dokumentär och blev en kulturell vändpunkt och feministisk klassiker i Sydkorea. En väldigt läsvärd bok för den som vill få en större förståelse av kvinnors upplevelser i Sydkorea.

One Last Stop

AV CASEY MCQUISTON

ROMANTISK KOMEDI,
QUEER

En romantisk och magisk roman där den cyniska studenten August förälskar sig i den mystiska Jane – en tjej som verkar ha fastnat i New Yorks tunnelbana sedan 1970-talet. En charmig blandning av queer romantik, humor och nostalgi som utforskar tillhörighet och vad det innebär att hitta sin plats i världen.

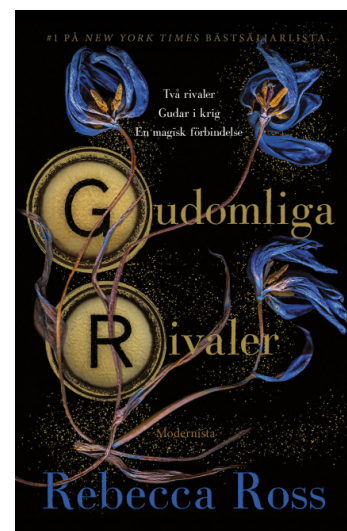

Gudomliga rivaler

AV REBECCA ROSS

FANTASY, ROMANTIK

Ett fantasiepos där två unga journalister – och rivaler – tvingas samarbeta medan de skriver under falska namn till varandra som okända brevvänner. Utspelar sig i en värld inspirerad av antikens Grekland och Rom, med gudar, krig och en långsamt spirande romans. För att vara en ungdomsroman om krig är den uppfriskande feministisk med flera pacifistiska element. En berättelse om kärlek, ambition och offer.

När mänsklig säkerhet offras i säkerhetens namn

TEXT CLARA SIVELAND

VÄRLDEN BACKAR från internationellt samarbete. När länder lämnar konventioner om landminor och kvinnors rättigheter för att i stället satsa på militär upprustning, offras individens trygghet. Det är dags att fråga oss: vems säkerhet är det vi egentligen försvarar?

Allt fler länder väljer att lämna internationella överenskomelser. I januari meddelade USA:s president Donald Trump att landet drar sig ur 66 internationella organisationer, samarbeten och konventioner. I februari hade Polen, Litauen, Lettland, Estland och Finland officiellt lämnat Ottawafördraget, som förbjuder användning av landminor. Det som kan se ut som separata händelser kan dock förstås som en del av den ökade globala militariseringen, där mänsklig säkerhet får betala priset.

EFTER KALLA KRIGET växte en förståelse fram av säkerhet som något mer än frånvaro av krig. Begreppet mänsklig säkerhet betonade individens trygghet i vardagen – tillgång till vård, skydd mot våld, en trygg miljö – snarare än enbart staters territoriella integritet. Professorn och teoretikern Cynthia Enloe skriver att »det personliga är internationellt«, en referens till det feministiska begreppet att »det privata är politiskt«. Uttrycket har fått stort genomslag då det visar på att även vardagliga frågor bör behandlas på internationell nivå.

Ett tydligt exempel på detta är Istanbulkonventionen. Istanbulkonventionen är ett av Europas viktigaste ramverk för att förebygga, bekämpa och förhindra mäns våld mot kvinnor. Som namnet avslöjar skrevs konventionen i Turkiet, och landet var det

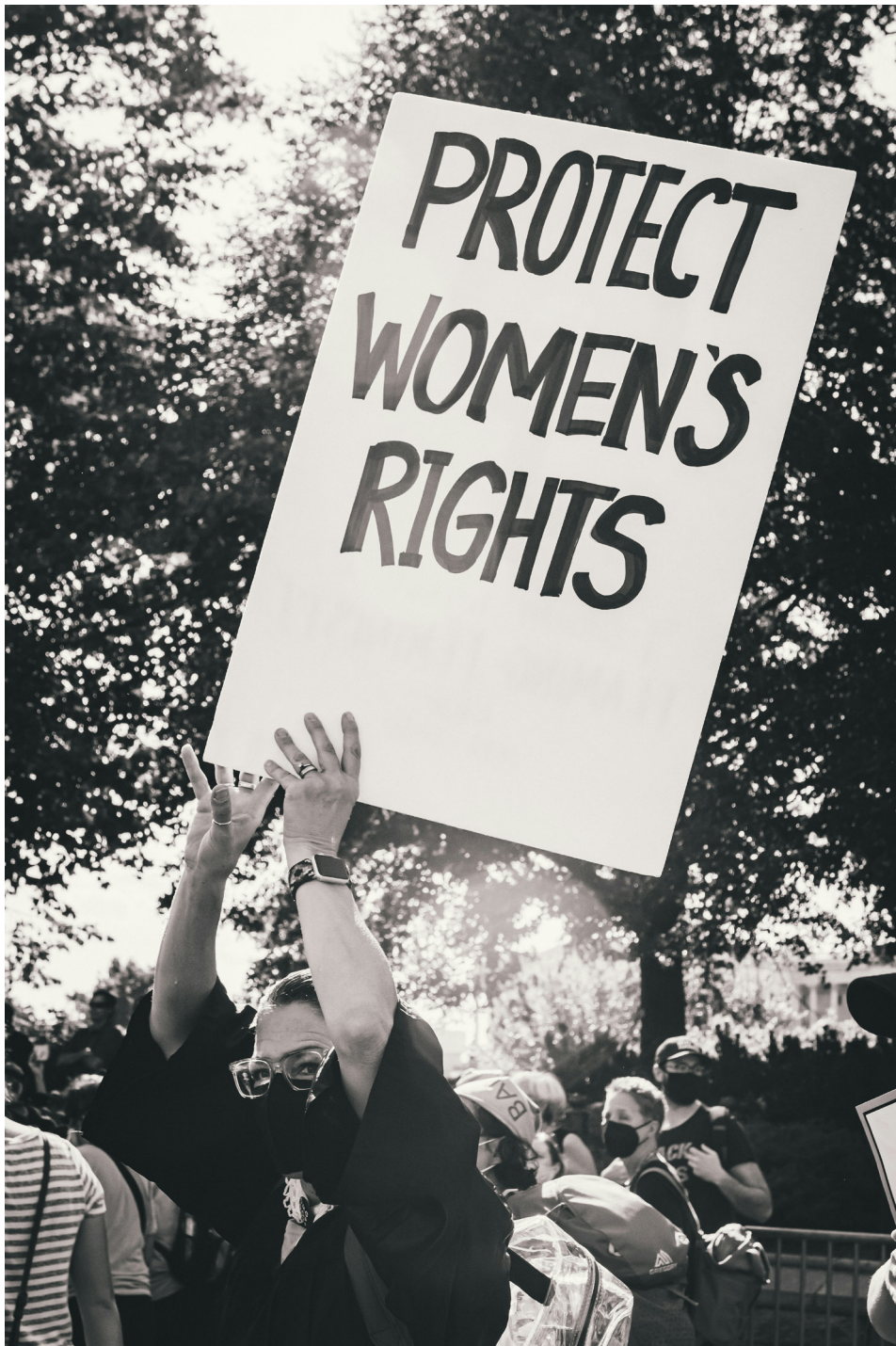

FOTO GAYATRI MALHOTRA/UNSPLASH

Varningsskylt för landminor i Sri Lanka.
 FOTO REHMAN ABUBAKR, CC BY-SA 4.0
 VIA WIKIMEDIA COMMONS

första att signera den. Men år 2021 blev det även det första landet att formellt träda ur Istanbulkonventionen, Beslutet visade tydligt hur skydd mot könsbaserat våld kan plötsligt sågs som något ideologiskt – något man kan vara för eller emot - snarare än som en fråga om säkerhet. Samtidigt ökade Turkiet sin militära budget och blev en av världens tre snabbast växande exportörer av vapen. Signalerna var tydliga: säkerhet är något vi löser med militära medel.

Samma logik återkommer nu när USA lämnar FN-organ som arbetar för att utreda och hålla stater ansvariga för sexuellt våld mot kvinnor och barn i konflikt och internationella klimatavtal med motivationen att dessa »arbetar emot amerikanska intressen«. När sådana institutioner förklaras stå i konflikt med nationella intressen förmedlas en tydligt militariserad och nationalistisk förståelse av vad »säkerhet« är. Skydd av civila, tillgång till vård och förebyggande arbete mot klimatrelaterade katastrofer hamnar utanför det som anses vara statens ansvar i säkerhetsbygge.

ATT STATER LÄMNAR Ottawafördraget reflekterar samma smala förståelse av vad säkerhet är. Förbudet mot landminor bygger på insikten att säkerhet inte enbart handlar om territoriellt försvar, utan om långsiktigt skydd av civila liv då landminor fortsätter att orsaka dödliga skador långt efter att ett krig upphört. De drabbar även i oproportionerligt hög grad civila – särskilt kvinnor och barn, som oftare rör sig utanför formella stridszoner i vardagsliv, jordbruk och flykt. När stater Ottawafördraget med hänvisning till ett försämrat säkerhetsläge markerar även det en förskjutning där kortsiktig militär avskräckning prioriteras framför långsiktig mänsklig säkerhet.

TILLSAMMANS VISAR DESSA utträden hur säkerhet återigen börjar förstås i strikt militära och territoriella termer. Men de visar också på något allvarligare: när internationella samarbeten som skyddar kvinnor, barn och miljö målas upp som ett hot mot nationella intressen, framställs mänsklig säkerhet som en direkt motståndare till den suveräna staten. Vi ser inte bara en återgång till en tid då statens suveränitet väger tyngre än individens mänskliga rättigheter, utan en utveckling där mänskliga rättigheter aktivt ställs i motsats till statens säkerhet.

Som Cynthia Enloe skriver är det personliga även internationellt. När stater allt tydligare omdefinierar säkerhet till att handla om militär kapacitet snarare än mänskligt liv, blir det också tydligt att kampen för säkerhet inte kan överlätas enbart till internationella institutioner. Det feministiska fredsarbetet sker nämligen inte bara genom konventioner i maktens korridorer, utan också på lokal nivå. Att engagera sig i sin lokala kvinnojour, att demonstrera mot upprustning eller att dela ut soppa innan barnbidraget kommer är också delar av den feministiska kampen för fred. Det är i dessa vardagliga handlingar som den mänskliga säkerheten faktiskt praktiseras.

För om den militära upprustningen sker på bekostnad av folkets trygghet, jämställdhet och frihet – vad finns det då kvar att försvara? —

Du står upp för fred, frihet och feminism

KOM IHÅG ATT BETALA MEDLEMSAVGIFTEN

Genom ditt medlemskap är du en del av ett nätverk för fred som sträcker sig över hela världen. Du behövs. Roster för fred trängs undan i tider av krig och ökad militarisering. Vår röst är viktigare nu än någonsin. Information om betalning för 2026 har du fått via epost.

ÄR DU INTE MEDLEM?

Är du inte medlem? Bli medlem enkelt genom att Swisha 300 kr till: 900 77 74 eller sätt in 300 kr på vårt plusgiro: 900777-4. OBS: märk betalningen med »medlemskap« och ditt namn. Eller gå in på vår hemsida www.ikff.se där du kan fylla i ett formulär, där kan du även betala via autogiro. Bidra gärna med en gåva utöver ditt medlemskap, det uppskattas varmt!

Bli medlem

Ge en gåva

HAR DU EN FRÅGA?

Kontakta oss på info@ikff.se eller 08-702 98 10

90
KONTO | SVENSK
INSAMLINGS
KONTROLL

**tryggt
givande**
givasverige

En folkrätt i gungning

»Internationell lag har aldrig tillämpats jämlikt, särskilt inte i Afrika eller Mellanöstern. Men det har alltid funnits krafter, i Europa och till och med i USA, som försökt sätta press för att folkrätten ska respekteras. Det vi ser i dag är en öppen nonchalans. De nuvarande maktavarna i USA betraktar detta som helt i sin ordning – till och med som något positivt.«

IKFF

BLI MEDLEM & PRENUMERERA

Som medlem i Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet får du tidningen »Fred & frihet« hem i brevlådan 3 ggr/år. Besök vår hemsida www.ikff.se för att bli medlem redan idag.